

?Korištenje interneta halal ili haram

<"xml encoding="UTF-8?>

Internet ispit imana, morala i razuma

Internet je velika informacijska revolucija. Predstavlja široko polje za ispit imana, morala i razuma. Na internetu su otvorena vrata dobru, ali i zlu izloženom na razne načine. Korisnici interneta u mogućnosti su da govore, gledaju i pišu šta hoće. Nikome ne polažu račun, niti ih ko sprečava. Oni koji se uzdignu iznad toga i imaju na umu da ih njihov Gospodar prati i sve vidi uspjeh će, spasiti će se i preći preko te prepreke. Zaista uspijevaju oni kojima se djela koja čine !nasamo i djela koja čine javno ne razlikuju

Međutim, oni koji sebi previše dozvole i povedu se za prohtjevima, u odsustvu imanske svijesti i bogobojažnosti, za kratko vrijeme past će u blato nemorala i posrnuti, nakon toga će, sve više i više, ponižavati se, gubiti čast, identitet, i dublje tonuti. Zbog toga, svako razuman trebao bi voditi računa o korištenju interneta, ne vjerovati pretjerano samom sebi, ne dovoditi samog .sebe u iskušenja iz kojih se teško izvući

Prije bilo kakvog učešća ili sudjelovanja u bilo kojem programu na internetu treba procijeniti korist od toga, čuvati se uznemiravanja vjernika, širenja nemorala, udaljiti se od rekla-kazala, dizanja tenzija, vaganja optužbi i zavađanja ljudi. Ukoliko želi da replicira ili kritikuje neka to .učini utemeljeno na znanju, pravdi i samilosti, u okviru lijepog ponašanja, na najljepši način

Prilikom sudjelovanja treba koristiti pravo ime. Ako se boji koristiti pravo ime, ili ga ne želi napisati, zbog iskrenosti, neka ne piše ništa nedozvoljeno i nedolično. Neka se sjeti stajanja pred Allahom kada će sve tajne biti otkrivene. Razumom obdareni trebaju se čuvati šejtanovih koraka. On uvijek čeka u zasjedi i otvoreni je neprijatelj koji se na sve načine uporno trudi da zavede ljude. Rekao je Allah na nekoliko mjesta u Kur'anu (prevod): ...Ne slijedite šejtanove stope, jer vam je on neprijatelj očevit. (El-Bekare, 168) Niko razuman ne vjeruje svom neprijatelju, ne dovodi sam sebe u iskušenje i nema pretjerano povjerenje u smog sebe, ma koliko bio razuman, pobožan i učen. Zbog toga razumni izbjegaju iskušenja i ne priželjkuju ih, a kada se dogode bivaju pomognuti i sačuvani Allahovom dobrotom. Međutim, ako bude siguran

u sebe i srljao u propast svim snagama bit će prepušten sam sebi i bit će mu uskraćena Allahova pomoć. Na primjer Jusuf, alejhi selam, nije se izlagao iskušenju, iskušenje je njega snašlo. I pored toga, nije se oslonio na svoj iman, znanje i čast koji su neupitni! Pobjegao je i .zamolio zaštitu kod Allaha od zla te žene

Priznao je da ako ga Allah ne sačuva od njihove spletke mogao bi osjetiti naklonost prema njima i postupiti kao neznalica. Zbog takvog stanja Allah mu je pomogao i spasio ga od te velike nevolje. Za prevazilaženje nevolja sa internetom korisno je odrediti vrijeme, potrebu, jasan cilj i na tom principu pristupiti internetu. Ako se upusti u surfanje i besciljno prelistavanje .internet stranica izgubit će mnogo vremena, bez ikakve koristi za sebe ni za druge

Korisno je, u vezi s tim sagledati posljedice, savladati se i obuzdati bogobojažnošću. Rekao je Ibn el-Dževzi, Allah mu se smilovao: Allahom te kunem, tebe počašćenog ponosom bogobojaznosti ne mijenjaj taj ponos za poniženje grijeha! Strpi se pred naletima prohtijeva makar te zaboljelo i opeklo! U snazi da se nadjačaju prohtijevi je slast s kojom se nikakve druge slasti ne mogu porediti. Zar ne vidiš one koje su prohtjevi savladali kako su poniženi jer su pobijeđeni. Za razliku od njih oni koji savladaju svoje strasti i prohtijeve su ponosni jer su .pobjednici

Od velike je pomoći udaljavanje od svega što budi strasti: stranica koje sadrže nemoral, konferencija na kojima se priča o razvratu i razvratnih tekstova. Treba se udaljiti od razvratnih fotografija i prizora koji bude strasti. Duša je, u podložnosti strastima i povoda za prohtjevima, poput baruta, goriva, i drugih zapaljivih materija. Dok su te materije odložene na sigurnom mjestu, daleko od vatre ne predstavljaju opasnost. I obrnuto. I duše su takve, mirne i spokojne dok se ne približe nečemu što ih probudi i povede ka zlu. To može biti miris, zvuk, .tekst ili vizuelni efekat. Tada se u njima probude skrivene strasti, bolesti i zlo

Ko želi sačuvati se opasnosti interneta mora obarati pogled. Loš prizor pojavi se iznenada, pa ako spusti pogled zadovoljit će Gospodara i poštediti srce. Oči su ogledalo srca. Nekontrolisani pogled vodi ka propasti, a obaranje pogleda vodi ka smiraju, pa kada rob spušta svoj pogled i .srce obuzda nagone strasti, a kada pusti pogledu na volju i srce oslobodi strasti

Korisnik interneta obavezan je voditi računa o tome šta govori, sluša, čita i prenosi. Po tome se vide njegov razum, vjera i staloženost. Kako i ne bi! Na internetu piše svako, sve i svašta, bez potpisa, pod pseudonimom. Svako razuman trebao bi voditi računa o tome. Kada pročita neku vijest treba je provjeriti, pa ako vidi da ima koristi od toga da je prenese i da je to dobro neka je

prenese, u suprotnom, treba je sakriti i ne prenositi je. Pretjerivanje u vezi s tim je uzrokovalo mnoga zla i propuste. Mnogi ljudi zanemare razum i prihvataju sve što se objavi na internetu kao da je objava. Razumni ljudi provjeravaju i ne prihvataju s lahkocom govor poznatih ličnosti, a kamoli govor nepoznatih ili nepouzdatih osoba. Od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, prenesena je jasna zabrana prenošenja svega što se čuje. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: Dovoljno je čovjeku laži da govori sve što čuje. (Muslim

Obaveza pridržavanja za taj propis postaje veća u vrijeme smutnji i događaja bitnih za zajednicu. Ko želi sebi dobro truditi će se da tako postupa i tako se približi spasu i udalji od propasti. Rekao je Allah: Kada saznaju za nešto važno, a tiče se bezbjednosti ili opasnosti, oni to razglase. A da se oni s tim obrate Poslaniku ili predstavnicima svojim, to bi sigurno od njih saznali oni koji to ispituju. A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove, i vi biste, (osim malo vas, sigurni šejtana slijedili. (En-Nisa, 83

Rekao je šejh Abdurrahman es-Sa'di u komentaru ovog ajeta: To je odgojna mjera za Allahove robove da ne čine to nedolično djelo. I kada se dogodi nešto važno u vezi s općim dobrom, poput sigurnosti, straha i radosti vjernika treba sve da dobro provjere i ne žure sa širenjem tih vijesti. Trebaju se obratiti Poslaniku ili predstavnicima svojim, tj. učenim, dobronamjernim, razumnim, iskusnim i staloženim ljudima koji znaju u čemu je dobrobit, a u čemu šteta. Ukoliko oni zaključe da vijest treba razglasiti, da je dobra, radosna, pozitivnog dejstva na vjernike i da će ih zaštititi od neprijatelja, razglasit će je. Ukoliko zaključe da u tome nema koristi, ili da ima koristi ali da je šteta veća neće je objaviti. Zbog toga u ajetu i stoji: ...to bi sigurno od njih saznali oni koji to ispituju... tj. na temelju svog razuma, ispravnog razmišljanja i znanja donijet će sud o tome. To je dokaz za pravilo u bontonu: Istrživanje treba prepustiti stručnjacima u oblasti u kojoj se nešto istražuje i ne treba donositi zaključke prije njih. Takav pristup je bliži istini i sigurniji da ne dođe do greške. U ajetu je zabranjeno brzopleto širiti vijesti, naređeno da se dobro razmisli prije govora i odvaga da li je koristan ili ne! Na drugom mjestu, govoreći o provjeri, razmišljanju i promatranju, rekao je: U ajetu: ...I ne žuri s čitanjem Kur'ana prije nego što ti se objavljivanje njegovo ne završi, i reci: Gospodaru moj, Ti znanje moje proširi! (Taha, (114

To je odgojna mjera za učenika da dobro razmisli o znanju, ne žuri sa donošenjem propisa i da se ne zavara sobom, nego da traži od svog Gospodara korisno znanje i olakšanje. Također je rekao: Ajet: Zašto, čim ste to čuli, nisu vjernici i vjernice jedni o drugima dobro pomislili i rekli: Ovo je očita potvora! (En-Nur, 12) U tome je uputa od Allaha za Njegove robove kada čuju

pogrdne riječi o vjernicima da se vrate na ono što znaju o njima kao vjernicima i spoljašnjosti,
.da se ne obaziru na ružne riječi i vrate se principu i odbiju sve što se tome suprotstavlja

U vezi s ovim posebno bih potcrtao sljedeće. Ne treba iznositi svoje mišljenje o svemu što se dogodi i govoriti o svemu što se zna. Mora se voditi računa o dobrobiti. Ne priliči razumnoj osobi da o svemu donosi sud, malom i velikom. Nije ni obavezan o svemu što se dogodi govoriti, jer postoji mogućnost da ne shvati događaj kako bi trebalo, da pogriješi i slabo
...procijeni okolnosti